

ת"פ 51832/07/12 - מדינת ישראל נגד גוהר אבו גאבר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 51832-07-12 מדינת ישראל נ' אבו ג'אבר
ת"פ 48190-06-14 מדינת ישראל נ' אבו ג'אבר

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם גוהר אבו גאבר ע"י ב"כ עו"ד צופית טל

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בצירוף שני תיקים, בעבירות של איומים והפרת הוראה חוקית, כמפורט בכתבי האישום שבכותרת.

בהתאם לכתב אישום המתוקן בת"פ 51832-07-12, בתאריך 20.7.12 בערב פרצה תגרה אלימה בין הנאשם לבין רימח אבו ג'אבר (להלן: **המתלונן**) על רקע סכסוך בין המשפחות, שמהותו אינה ידועה למאשימה, סמוך לבית משפחת אבו סאלם ג'אבר שבכפר קאסם.

לאחר שעזב את המקום, שב הנאשם לאחר מספר דקות, כאשר הוא מלווה בכמה מבני משפחתו אשר זהותם ידועה למאשימה, ירד מרכב היונדאי מ.ר. 80-161-51 בו נהג, ניסה להיכנס לחצר הבית וצעק לעבר המתלונן "אני אוריד אותך אני אחסל אותך, נראה אותך גבר תצא".

בשלב זה ביקשה אחות המתלונן את הנאשם שלא יכנס לבית מאחר וישנם שם ילדים קטנים, וחסמה את כניסתו לחצר בגופה.

הנאשם חזר לרכבו תוך כדי שהוא מקלל את המתלונן, ואמר לו שיזיין אותו, ובהמשך עזב את המקום.

הנאשם ביקש לצרף לתיק זה נוסף, ת"פ 48190-06-14.

בהתאם לכתב האישום בת"פ 48190-06-14, במועד הרלוונטי לכתב האישום עמדה בתוקפה החלטת בית המשפט ממ"ת 51849-07-12, לפיה על הנאשם לשהות במעצר בית בבית דודו בכפר קאסם בין השעות 16:30 ועד 6:30 למחרת, בפיקוח דודו ודודתו (להלן: **ההוראה החוקית**).

ביום 8.8.13 בסמוך לשעה 23:30 שהה הנאשם ברחוב הרברט סמואל בת"א ללא פיקוח, בניגוד להוראה החוקית.

הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, כאשר עמדת המאשימה הינה לעונש מאסר והפעלת שני מאסרים מותנים, כאשר העונש הכולל יעמוד על 8 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וקנס. הוסכם כי ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי.

הנאשם נעצר ביום 22.7.12 ושוחרר למעצר בית ביום 16.8.12.

בהתאם להחלטה מיום 10.2.13 הוקלו תנאי מעצר הבית ולנאשם הותר לצאת לעבודה.

ביום 30.6.14 בוטלו כל התנאים המגבילים.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם 4 הרשעות קודמות בין השנים 2009-2014.

בשנת 2009 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל.

ביום 23.1.11 הורשע הנאשם בת"פ 2264-10-10 בעבירות של פציעה כשעברין מזוין, היזק לרכוש במזיד ואיומים. בגין עבירות אלה נגזרו על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים ומאסר על תנאי של 8 חודשים לתקופה של 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, ושל 6 חודשים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה אחרת בה הורשע. המאסר בפועל החל מיום מעצרו 28.9.10.

ביום 04.08.11 הורשע הנאשם בת"פ 40962-07-11 בעבירה של איומים ונגזרו עליו עונש מאסר בפועל של 6 חודשים, ומאסר על תנאי של 6 חודשים לתקופה של 3 שנים שלא יעבור עבירה של איומים.

ביום 01.09.14 הורשע הנאשם בת"פ 22691-09-12 בעבירה של העלבת עובד ציבור ונדון למע"ת.

שני המאסרים המותנים של 6 חודשים כ"א מת"פ 40962-07-11 ות"פ 2264-10-10, שנגזרו על הנאשם בשנת 2011, הינם איפוא ברי הפעלה בגין עבירת האיומים שהינה משנת 2012.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 2

בהתאם לתסקיר מיום 16.12.14, הנאשם מוכר לשרות המבחן מאבחונים קודמים אשר נערכו בין השנים 2009-2014. כמו כן נערכה לגביו חקירת מעצר בתיק הנוכחי.

הנאשם כבן 24, נשוי מזה כחודשיים, מתגורר בכפר קאסם ועובד במשרה חלקית בעבודת נקיון. אשתו כבת 20, עקרת בית אשר לעיתים עוזרת לנאשם בעבודתו.

לנאשם 5 אחים, ונמסר כי הוא ואחיו הבכור עובדים מגיל צעיר לצורך פרנסת המשפחה.

אביו נשוי בשנית והנאשם מתגורר עם האם.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד עם קשיי לימוד שלא אובחנו.

הנאשם עבד לאורך השנים בעבודות מזדמנות.

הנאשם תאר כי אביו נהג באלימות קשה כלפיו וכלפי שאר אחיו, מצב זה יחד עם הבעייתיות בקשר בין הוריו גרמו לו לחרדה, השפלה וחוסר בטחון.

במהלך 2013 נפצע הנאשם פצעים רבים בגופו מירי שכוון אליו, אושפז במחלקה לטיפול נמרץ, ועבר מספר ניתוחים. מאז החלמתו עובד עם אמו באופן מצומצם בהתאם ליכולתו (צורך סיכום רפואי).

נסקר עברו הפלילי כמפורט לעיל, וצוין כי כנגד הנאשם תלויים שני עונשי מאסר על תנאי שהינם ברי הפעלה בתיק הנוכחי.

התרשמות שירות המבחן, כעולה אף מאבחונים קודמים, הינה כי הנאשם מתקשה לווסת את כעסיו ומגלה דפוסים תוקפניים והתנהגות אלימה במצבי לחץ ותסכול. נמסר כי עד כה לא הביע נכונות להשתלב בטיפול ולכן לא הומלץ על העמדתו במבחן.

באבחון המעצר הנוכחי התרשמה קצינת המבחן מרמת סיכון גבוהה ונזקקות לטיפול. הנאשם השתתף בקבוצת עצורי בית בטיבה, הגיע כנדרש ושיתף בקשייו ומצוקותיו ונראה כי הפיק תועלת מהתהליך, ולאור התרשמות חיובית מהחלופה המוצעת, הומלץ על שחרורו למעצר בית.

לגבי העבירה נשוא כתב האישום, הנאשם מסר כי הרקע לעבירה הינו סכסוך קודם בינו לבין המתלון בעקבות קשר רומנטי בין הנאשם לאחות המתלון וקטטה שפרצה בין הנאשם למתלון בה נפצע הנאשם מידי המתלון.

הנאשם התייחס למורכבות חשיפת מערכת היחסים המנוגדת לערכים ולמוסכמות בחברה הבדואית. לדבריו התכוון להתאסר עם הבחורה כפתרון לחשיפת היחסים אך האלימות ההדדית והקטטה לא אפשרו זאת.

קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בבחור אשר חווה אלימות קשה מצד אביו ועזובה משפחתית, סיגל לעצמו דפוסי התנהגות אימפולסיביים וקושי לווסת כעסיו בעיקר בעת פגיעה בגבריותו ובמצבי לחץ.

ההתרשמות היתה כי עברו הפלילי, הישנות עבירות והעובדה שהמאסרים אשר ריצה לא היוו עבורו גורם הרתעה, הינם בבחינת גורמי סיכון להישנות עבירותיו. עם זאת, העדר תיקים פתוחים נוספים וההערכה כי כיום לוקח יותר אחריות, כמו גם, מצבו הרפואי בעקבות פציעתו, הכרתו בבעיית האלימות והצורך בטיפול בבעיה, מגבירים הסיכוי לשיקומו.

מהערכת הסיכון והמסוכנות של הנאשם עולה כי מדובר ברמת סיכון בינונית לביצוע עבירות אלימות בינוניות בחומרתן.

לאור זאת, המלצת שירות המבחן היתה לשלב הנאשם בטיפול במסגרתו על מנת לצמצם את הסיכון לאלימות ולהגביר את בטחונו העצמי, זאת לאור התועלת שהפיק מהתהליך בקבוצת עצורי הבית ולאור מוכנותו להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן ולטפל בבעיית אלימותו.

הומלץ לפיכך, להעמידו במבחן למשך שנה ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות כענישה קונקרטית, וכן הומלץ על הארכת המע"ת התלויים ועומדים כנגדו.

שירות המבחן גיבש עבור הנאשם ובהסכמתו תכנית של"צ בהיקף של 150 שעות במסגרתה יעבוד יום אחד בשבוע במועצה המקומית בכפר קאסם במחלקת התחזוקה ובפיקוח של שירות המבחן.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות הינם שלומו ושלוותו של אדם, פגיעה באמון הציבור ובשלטון החוק.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם בעבירת האיומים הינו בין מספר חודשי מאסר ל- 18 חודשים, ובעבירת הפרת ההוראה החוקית, בין מע"ת למספר חודשי מאסר.

נטען כי אירוע האיומים הינו מהרף העליון, שכן מדובר באיום מוחשי, ממשי לפגיעה בגוף ובחיים - איום ברצח.

נטען כי האירוע התרחש על רקע סכסוך בין הנאשם למתלונן, כאשר האיומים לוו בהתנהגות הנאשם אשר ניסה להיכנס לבית המתלונן. נטען כי האירוע הסתיים כפי שהסתיים לאור התערבות אחות המתלונן אשר חסמה את כניסת הנאשם בגופה.

ב"כ המאשימה טענה כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי לאור מעורבות הנאשם באירועים אלימים דומים בעבר ולאור קיום סכסוך בין הנאשם למתלונן אשר התגלגל עד כדי אלימות פיזית, הרי שקיימת רמת סיכון בינונית להישנות.

נטען כי אומנם הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, אך אין הרחבה לגבי פרטי הטיפול ותוצאותיו, מעבר להבנה ראשונית של הנאשם לגבי מצבו.

ב"כ המאשימה טענה כי לנאשם עבר עשיר בעבירות אלימות למרות גילו הצעיר וכבר ריצה מספר מאסרים בפועל אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות, וכל זאת כאשר עומדים כנגדו שני מאסרים מותנים: האחד מת"פ 2264-10-10, מאסר מותנה בן 6 חודשים, והשני מת"פ 40962-01-11, אף הוא בן 6 חודשים.

ב"כ המאשימה טענה כי נשקלו הודיית הנאשם וחיסכון הזמן השיפוטי.

לאור זאת עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בגין תיק זה, וכן עתרה להפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר ובחופף, כך שבסך הכול ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה פרטה את ימי מעצרו של הנאשם - יום אחד ב- 9.8.13, ומיום 22.7.12 ועד 16.8.12.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי בטיעוני המאשימה לא ניתנה התייחסות באשר לנסיבות העבירה ולנסיבותיו של הנאשם.

נטען כי מעובדות כתב האישום עולה כי לאיום קדמה תגרה בין המתלונן לנאשם בה אף נפצע הנאשם על רקע רצונו של הנאשם להתחתן עם ארוסתו, אחות המתלונן, והתנגדות משפחתה בטענה שהדבר מנוגד למסורת הבדואית.

נטען כי באירוע הנוכחי לא קרה דבר וכי הנאשם עזב את המקום מיוזמתו.

נטען כי אירוע זה הינו תוצאה של מעשים פזיזים של שני אנשים צעירים אשר הינם אשמים במידה שווה. נטען כי ענין זה עולה מהסכם הסולחה שנחתם בין הצדדים (ואשר צורף ע"י ב"כ הנאשם).

נטען כי ההסכם אינו כולל היבט כספי ושני הצדדים רואים עצמם אשמים באותה מידה.

כן נטען שהנאשם והמתלונן ומשפחותיהם חזרו לחיות יחד בשלום, לרבות אירוח הדדי.

ב"כ הנאשם טענה כי עבר זמן רב מהאירוע ובמהלכו נישא הנאשם לאחרת ואשתו בהריון.

נטען כי לאור הזמן שחלף ניתן לבדוק שאכן הקשר חזר למצבו הקודם, ועל כן יש לראות באירוע כאירוע נקודתי חולף.

ב"כ הנאשם התייחסה לתסקיר שירות המבחן שהתקבל המדגיש את הצורך בהשתלבותו של הנאשם בטיפול. נטען כי בהתאם לתסקיר הנאשם גדל בבית בו חווה אלימות מצד אביו כלפיו וכלפי אחיו ואמו.

נטען כי שתי העבירות העיקריות של הנאשם, מעברו, קשורות לאב, עת פעם אחת תקף את אביו בעת שניסה להגן על אמו מפני מכות האב, ופעם נוספת עת השמיע איומים כלפי אביו אשר סרב לקבלו חזרה הביתה.

נטען כי כיום, האב נשוי בשנית ומתגורר בשטחים, אך אירועי העבר הותירו אותותיהם בנאשם, אשר כיום נזקק להליך טיפולי.

נטען כי בין הנאשם לאביו יושרו ההדורים והאב התייצב בהליך המעצר וביקש להיות ערב שלו, אך בית המשפט לא אישר זאת.

נטען כי שירות המבחן מתייחס לטיפול בו החל הנאשם וצוין שהנאשם הפיק תועלת מהטיפול, ומביע נכונות להמשיך בהליך טיפולי.

ב"כ הנאשם טענה כי לפני כשנה עבר הנאשם אירוע טראגי בו נורה בכל חלקי גופו, היה מונשם ומחוסר הכרה כחודש ועבר ניתוחים רבים באיברים הפנימיים, ולפניו עוד סדרת ניתוחים. נטען כי בשל מצבו הרפואי והאשפוזים הממושכים הוגשו בקשות דחיה רבות.

נטען כי הנאשם היה במעצר כחודש ולאחר מכן שוחרר בהרחקה מכפר קאסם, מקום מגוריו של המתלונן, וכאשר שוכנע שירות המבחן כי היחסים טובים, שוחרר הנאשם למעצר בית מלא ולאחר מכן הותר לו לצאת לעבוד. ביוני 2014 בוטלו התנאים בהסכמה.

נטען כי מכלול השינויים מאז האירוע, לרבות הסולחה, נישואיו של הנאשם והציפיה לילד שבדרך מצביעים על המסלול השיקומי בו החל הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לאפשר את המשך ההליך השיקומי בו החל הנאשם ובמצב זה אין מקום להפעלת המאסרים המותנים.

נטען כי בהתאם לסעיף 40 יש לשקול שיקולי שיקום הנאשם, ומקרה זה הינו המקרה המתאים להעדפת שיקולי שיקום

הנאשם ואי הפעלת המאסרים המותנים, כאשר אף האינטרס הציבורי מצדיק זאת.

ב"כ הנאשם הגישה פסיקה המתייחסת להארכת מאסרים מותנים משיקולי שיקום ומשיקולי צדק.

בת"פ 54077-05-12 **מד"י נ' צמח ברזילי** הנאשם הורשע בשתי עבירות אלימות, בצירוף שני תיקים. לנאשם שמונה הרשעות קודמות רובן מתחום האלימות ולחובתו עמדו שני מאסרים על תנאי בני 17 חודשים, שירות המבחן התרשם משיתוף הפעולה של הנאשם וממחויבותו להליך הטיפול והמליץ להאריך את המאסרים על תנאי שלחובתו. בית המשפט קיבל את ההמלצה והאריך את שני המאסרים המותנים, בני 7 ו-10 חודשים.

בת"פ 3639-09 **מד"י ישראל נ' אוריאל צברי** הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים (וזוכה ממספר אישומים נוספים שיוחסו לו). התסקירים אשר הוגשו לא באו בהמלצה טיפולית. כנגד הנאשם עמדו שלושה מאסרים על תנאי שכל אחד מהם בר הפעלה. הנאשם טען להארכת המאסרים המותנים משיקולי צדק. בית המשפט קיבל טענתו והפנה לרע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מד"י** שם עמד בית משפט העליון על הקושי שבהפעלת מאסר על תנאי ממושך, העלול להביא להחמרת יתר בענישה וקרא לנקוט זהירות בתקופת התנאי שקובעים בתי משפט. בית המשפט האריך את המאסרים המותנים לתקופה של שנתיים.

בע"פ 29196-02-10 **צחי אליהו נ' מד"י** הורשע הנאשם בביצוע עבירות של איומים, תקיפה והחזקת סכין. בית משפט קמא הפעיל שני עונשי מאסר על תנאי בני 12 חודשים כל אחד. בהתאם לגזר הדין הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בסה"כ. במהלך הליך הערעור התקבל תסקיר מבחן חיובי. בית משפט המחוזי קיבל את הערעור, ואימץ את המלצת שירות המבחן להארכת המאסרים המותנים למשך 12 חודשים נוספים.

בנסיבות אלה עתרה ב"כ הנאשם לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן ושל"צ, תוך הארכת המאסרים המותנים.

דין

מתחם הענישה בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם הינו ממאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר בפועל.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד למדי בעבירות איומים ואלימות, ועולה כי לא הפיק לקח ולא הורתע מהמאסרים שריצה והמאסרים המותנים שהיו תלויים נגדו. אלמלא הנסיבות האישיות המיוחדות שפורטו בתסקיר ובטיעונים, היית רואה לנכון להפעיל את המאסרים המותנים בחופף זה לזה ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, במידת האפשר לריצוי בעבודות שירות.

ברם, עולה מהתסקיר ומהמסמכים הרפואיים שהוגשו, כי הנאשם עבר פציעה קשה בספטמבר 2013 עם פצעי ירי מרובים בגופו, עבר ניתוחים ואשפוזים ממושכים, ועדיין הינו בתהליך שיקום ממושך. נערך הסכם סולחה בין המשפחות בתיק האיומים, ולא נשנו ביניהן אירועי אלימות או איומים. כמו כן, הנאשם נישא וכיום מצפה לילד. עוד הוכח, כי הנאשם שהה בתנאים מגבילים תקופה ממושכת, נטל חלק פעיל בהליך טיפולי שהוצע לו על ידי שירות המבחן, וכי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים משנת 2013, ותיקי אלימות/איומים - משנת 2012.

מכלול גורמים אלה הביא להפחתה משמעותית בסיכון הנובע מהנאשם, ונראה כי חל אצלו במקביל גם שינוי פנימי והוא נכון להמשיך בהליך הטיפולי שהוצע לו.

נראה, כי שליחתו של הנאשם למאסר בפועל בעיתוי הנוכחי לא תועיל לשיקומו ועלולה לגרום לדרדורו לחברה עבריינית, ואף עלול להגרם לו נזק רפואי בלתי הפיך כתוצאה מאי קבלת הטיפולים השיקומיים להם הוא זקוק. לגבי מאסר בעבודות שירות, לא נראה כי הנאשם כשיר לכך מבחינה רפואית.

בנסיבות אלה, אני רואה לנכון לחדש את המאסרים המותנים התלויים כנגד הנאשם, למשך שנתיים מהיום.

כמו כן, אני מעמידה את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה, בתנאי של השתתפות בהליכים הטיפוליים שיוצעו לנאשם ע"י שירות המבחן.

כמו כן אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 150 שעות, במסגרת שגובשה על ידי שירות המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את צוי המבחן או השל"צ, מוסמך בית המשפט להפקיעם ולגזור עליו עונש חלופי.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלונן בסך 1,000 ₪.

ניתן היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, במעמד הצדדים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.